

<p>مرد و حق درشت کلاخ</p>	<p>ست غریب اندلس</p>	<p>و نیز شاکل شیر میشه و مرد کلانند</p>
<p>شال رخ ف و شاکل صفا کور</p>	<p>شال بدن اشکوبین پاشکوبین</p>	<p>و شکی کتی دبی است بار مینیه</p>
<p>مضرب غلقت لغو ج اسفند</p>	<p>تاشک سر سی مغرب از ان شهر است</p>	<p>از ان ده است بجا ما و پر است</p>
<p>شال کاد سلطه با نفع کله و شاکل</p>	<p>ابو علی شلوپنی خرمی</p>	<p>و اما غلقت بیست میشد پس مذکور است</p>
<p>در شاکل طه با کسر تیر در از لطیف</p>	<p>شال شاکلانی کجالی دبی</p>	<p>در شکی یعنی کله کرده شده و در ذاک</p>
<p>بار یک شد کتب جمع</p>	<p>است بصره</p>	<p>و از ک پیار و کلانند</p>
<p>شال رخ دت اشک رخ راسه شاکل</p>	<p>دشکلتان اسلطان اسفند</p>	<p>دشکلیه یعنی کله و بیماری بقیه چیز</p>
<p>با نفع شکست اعدا</p>	<p>و در معنی</p>	<p>دیشکاته با کسر سوات ناگزاره که</p>
<p>شال فند شاکل کتف دبی است</p>	<p>شال رخ دشلج با نفع شهرت</p>	<p>چرخ نمند در دبی</p>
<p>نزدیک تفر که شاکل مین است در ماں ده</p>	<p>بیزاد عوگ از ان شهرت یوسف</p>	<p>اشکوب کله کرده شده</p>
<p>مسجدی است قدیم بنشاکل کله کله از</p>	<p>بن سیم شلمی محدث</p>	<p>ان ص شکی انرا که الله شکوی</p>
<p>صا بنی صلی الله علیه و سلم</p>	<p>دشکالچ با کسر لام و فتح آن نصفت</p>	<p>و نیز و شاکا و شکا و با نفع و</p>
<p>دشکالفة کجانه زن زانیه</p>	<p>تغییر بغدادی است</p>	<p>شکلیه و شکایه با کسر کله سوری کله</p>
<p>شال ق دشلق با نفع تانیا نه و</p>	<p>شال ح و شیلج با کسر دبی است</p>	<p>دشکاکه بیمار کرد اورا در سنجانبه</p>
<p>جز آن در دن کله را و جلع کردن و بهمازا</p>	<p>نزدیک عکبر از ان ده است آدم</p>	<p>داشکولانا بیمار یافت اورا +</p>
<p>هکافتن کرس و او الفعل من نصر</p>	<p>بن محمد شلمی</p>	<p>داشکی هلاقا من خلاق گرفت</p>
<p>دشلق با کسر کتف ما بی است</p>	<p>دشکاکه و اشک فنیخ تیز و قیصر</p>	<p>از کله بلک او صیبر که زوشنو در فاند</p>
<p>یا آن را ما بی است</p>	<p>شال ح و شیلج با نفع جمع</p>	<p>اورا + داشکاکه بجله آورد</p>
<p>دشلقه با کسر بیضه سوسمار</p>	<p>دشکالچ با کسر جامه بر کردن</p>	<p>اورا و افزود و از بت و کله اعدا و در کله</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>دشکالچ بر بنه کردن لغت</p>	<p>شکایت کله اعدا از لغت اضداد است</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>سواد می است</p>	<p>شکیت اللملو نشکیت کله ساخته</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>شال ح و شیلج کله کله کله</p>	<p>ان را تا دروغ رنند و دوشکی</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>مضطرب لغت و با حق فریب</p>	<p>شکلیه باز ماند از کله زوشنو</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>شال رخ و شیلج با نفع صول نزل</p>	<p>کردن اورا</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>فرزند مرد یا لغت آن و فرج زن</p>	<p>دایم کتی کله کرد و کله</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>دشالچ کله کله کله کله کله</p>	<p>یشکی بی یعنی او متهم</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>تعلیل علی سلام و هو شالچ بن</p>	<p>است بهاں و نیز ایشکاک و شکوه</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>بن ارشد بن سام بن نوح</p>	<p>ساختن پوست را تا دروغ زنتها را</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>علیه السلام</p>	<p>دشکلی کله کرد و دشکلیت</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>دشکله بالتشویف شاکل با نفع</p>	<p>المراة شکوه ساخت آن را تا دروغ خنده</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>ماه کله آن را شمشیر</p>	<p>تھا کله به دیگر را کله کردند</p>
<p>دشلقه کله کله کله کله کله</p>	<p>شال رخ ب و شیلج کله کله کله</p>	<p>شال ب و شیلج با کسر شهرت</p>

<p>در انکی اسم است مثل را و خشکی دست و تنایابی آن</p>	<p>مجااں را + و درجہ شکل مرد سبک در حاجت نیکو صحبت خوش</p>	<p>درجہ شکل، مغز و مرد و مرد شباب و سبک در حاجات نیکو صحبت خوش ذات</p>
<p>دشکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>ذات + و نیز شکل موضعی است در نواح مدینه</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>جماد و شکل با کسر فرب بسیار را نده + درجہ شکل مرد سبک در حاجت نیکو صحبت خوش ذات</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>درجہ شکل کبیل و قد قد مرد سبک در حاجت و شباب نیکو صحبت خوش ذات نیکو کبیل مرد</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>کم گوشت سبک بدن و ماء شکل انماخت آن را و شکل اماء -</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>مخد فمآب بهم چکان + و دم شکل کذالک -</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>دشکله، بالفتح پریشان انداختگی آب و جز آن اسم است شکله را</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>دن، شکله شکله بالفتح و شکله بالتحریک رانده آن را و دفع نمود +</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>دشکله الثوب سبک دوخت جامه را + و شکله العین دهنها</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>بارید چشم، خاک خود را در ریخت رس، شکله یدک شکله بالفتح</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>و شکله حرکت تنایا شد دست او و خاک گردید - و کذا شکله یدک</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>مجمولا + و يقال في الدعاء له لا شكلا ولا شكلا المقطام یعنی</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>تنایا مباد دست تو و کذا لا شكلا لا شكلا - ويقال ايضا لمن اجاد</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>الرمي والطعن لا شكلا ولا شكلا - وكذا لا شكلا عشره اياما تا بقوله</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>
<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>	<p>انقل یدک - تنایا کرد دست او را + و انقل یدک مجمولا</p>	<p>شکله، بالضم نیت یا نیت، سفر و کار دور که میزانی آن را و بیستخ درجہ شکل، مرد تنایا دست</p>

<p>چیکرا اومنا محمد بن سبلیکم الاهل و قشعر من اهل الجلود و الثوب منهم القلوب و همز زاکیه ش م س الشمس، آفتاب موش است شمس جمع کانه جعلوا کل لبعیه منها شمسا - ذنوعه ایشانه و نوحه از کله بنده و بی است و در قدیم نام و خیزه بن شرح خواهر بقیس عکله سله چینه است و پیر</p>	<p>است یا رفته است دشمنزاده، ماده شتر تیز رو ش مردول (شتر دل) همان سبک و شتاب رو از شتر و جز آن و نیکو خفت و خوب صورت، و دشمن دل بن ترکیب مومی و دشمن دل بن جابر بجلی دشمن دل یعنی شعرا اند</p>	<p>دشمنزاده، خرابید در رفتن یا بسخت رفت و دشمنزاده اکثر آما شد کارها و دشمنزاده شتاب رفت اسپ دشمنزاده، بسخت رفت یا خرابید در رفتن و دشمنزاده شکار می راه و نیز از نیکو شتاب</p>
<p>بطنی و در عید الشمس هر چه سید است مضاف لبونی آفتاب که آن را می پرستند و هو السبا الکبرین یشیب بن یسرب بن قحطان بن هو ابنی علیه السلام و هو اول نوح هذا الاسم و اول من عبد الشمس در نسبت اسم مضاف سر و م است نسبت بهنات چون موی بهنات یعنی شمس بعضی اهل کین و کین و عین شمس موشی است</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، در راه دور و تنه و دشمن جاده و نیکو پرورش و در کجی بجه و خلط کردن و دشمن دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها</p>
<p>ش م رقی، ثوب شاد که با سر زده پاره قویب شادین و ثوب شادین ش م زلفش، بالفتح لغت ثوبون نفس از چیز س که ناخوش داد آن نام بن ابراهیم شمزی محدث و عمرو بن عثمان شادین بی هر دو مستزلی اند</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>
<p>دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>	<p>دشمنزاده، ماده شتر شتاب رو ش م ردول (دشمن دل) خوال سحر نعت است در شتر دل بهد ش م رهن شیر ضلع بکسر و نعت است بجزیره</p>	<p>دشمنزاده، با کسر سخن را بد رخ آیزش و نهد دشمنزاده، مینا لفظ اول سبک پرورش یافته و لقب مردی ناخود عمر حجه دشمنزاده، باطلها ش م رخ شادین با کسر سر شادین خوراک بر آن خور با عده با خوراک مگر دشمنزاده بالضم مثل فینها و سر کوه و سراب و اهل آن و سپیدی و پیشانی سب که تا بفرود رسد</p>

<p>در شمشاد، آفتاب ناک شدن روز و شمس الدواب شمس در آفتاب گسترده و پرستیدن آفتاب را در شمس (سخت توانا و نیک بجلی و در آفتاب ایستاده شو نادره و لقب پر آسید تا بهی شمس او آفتاب ایستادن و معنی شمس یعنی شمس بسوی شمس شمس ل شمس ل شمس ل شمس ل شمس ل شمس ل است از ان شمس است ابو الیسع محمد بن زیاد شمس طلی محمد شمس ق شمس ق شمس ق ریه مانند که شمس بوقت مستی از و در بر آرد شمس ل ق شمس ل ق شمس ل ق کنده پیروز همیشه اعزاز و شتاب رو شمس ص و جادویته ذات شمس و ولایتی با کسر و ختر سبک نرم بدن شمس ناکاه بے باکان پیش آئیده در شمس، بالضم شمسالی در شمس، کعبور سریع و شادمان دن، شمس الدواب شمس صا - جز می یا بدر شمس را اند سطور را و شمس قلانا ند اورا و شمس الفرس ناگوار و شد اسپ از خود دن گیا هسپت تر و نیز شمس در غستن سطور را بکوب تاثیر رو شمس، محو شتاب زوکی در سخن شمس الدواب شمس صا -</p>	<p>تا بهی است در شمس، کعبور اسپ تومن شمس بالضم جمع شمس لکتب مثله و معنی و نام دختر ابو عامر عبد عمر و راهب و دختر عمر و بن عامر و دختر ناک بن قیس و دختر نمان که صحابه اند و نام اسپ اسود بن شریک و زید بن خذاق و سید بن خذاق و اسپ عبد الله بن عامر قرشی و اسپ شیب بن جواد از بنو جد و شمس است دشوار گزار و در جبل شمس مرد و خوبی در شمس در شمس، و عابکی است در زمین هموار پس و آن سر کوه است نرم دراز برون کوه بنی خافزه در شمس، تبصیر و جنت است در مقابل فردوس در شمس، کشتاد ادمتران تر سا که که موے میان و سر خود را بر آشفته جنت طاز مست بیج شمس و معنی و نام هر ثابت بن قیس صحابی در شمس، معنی و معنی است بشرق و معنی است نزد یک رصانه غزل دن من شمس یومنا شمس صا با فتح آفتاب ناک شد روز ماه شمس لغت شمس و شمس صا با کسر توستی که اسپ و شمس لکتب و معنی را بر اے او در شمس یومنا آفتاب ناک شد روز ماه</p>	<p>در شمس، کعبور اسپ تومن شمس بالضم جمع شمس لکتب مثله و معنی و نام دختر ابو عامر عبد عمر و راهب و دختر عمر و بن عامر و دختر ناک بن قیس و دختر نمان که صحابه اند و نام اسپ اسود بن شریک و زید بن خذاق و سید بن خذاق و اسپ عبد الله بن عامر قرشی و اسپ شیب بن جواد از بنو جد و شمس است دشوار گزار و در جبل شمس مرد و خوبی در شمس در شمس، و عابکی است در زمین هموار پس و آن سر کوه است نرم دراز برون کوه بنی خافزه در شمس، تبصیر و جنت است در مقابل فردوس در شمس، کشتاد ادمتران تر سا که که موے میان و سر خود را بر آشفته جنت طاز مست بیج شمس و معنی و نام هر ثابت بن قیس صحابی در شمس، معنی و معنی است بشرق و معنی است نزد یک رصانه غزل دن من شمس یومنا شمس صا با فتح آفتاب ناک شد روز ماه شمس لغت شمس و شمس صا با کسر توستی که اسپ و شمس لکتب و معنی را بر اے او در شمس یومنا آفتاب ناک شد روز ماه</p>
---	---	---

<p>شملت وصاحب چادر شمل شد</p>	<p>بروزخت برو و شملت الحمود</p>	<p>بنی بود ادا و دلاوی بن محراب</p>
<p>اشملت بالتوب و شملت</p>	<p>ور باد شمال نهادے راتاسر و شود</p>	<p>دشمال کشف او سپر سٹے است</p>
<p>اشملت علی سفیر - زیر جام</p>	<p>اشملت السمان شمل افراز گرفت اور او اعطاه فود و</p>	<p>دشمال کشف خرمایه بادیکم</p>
<p>اشملت چادر شمل پوشیدن و</p>	<p>اشملت الزجبل بشفت و</p>	<p>دشمال کشف بکسرتین لحدقه اعلام</p>
<p>اشملت دامن برچید و بکفایت</p>	<p>اشملت الکریم اللہ شد برکے</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت جت گردید و اشملت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>
<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>اشملت الفوس تیز رفت</p>	<p>دشمال کشف باکسر جیب ضمیمین</p>

سرب شنکاره منزه منحل الحار و آسرا
 کتلا و حمره و دجل الحماة نیز
 گویند آن نانی است غار و در
 سیده بر زمین پنج آن سبب بت
 آنکشت سرخ مانند خون دست را
 بس سرخ گردان و در زمین نیل
 خاک رویه
 ش ن ح دشناخ یا کسرت
 شیخ بختی جمع
 دشناخ با لفتح و رازن در
 دختر شتاهی است بدیا و شناخته
 تخفیف آن شد + بگرد شناع
 شتر جوان
 دشنیخ، زشت گفتن بر کسی
 بعدی بکسی بقال جمع علیه ادا
 سنج
 ش ن خ دشناخ، کتاب
 بنی کوه
 دشنیخ، کفر خرابی - زشت
 خارا آن دور کرده باشند
 دشنیخ، خرابی از خارا آن صاف
 و پاکیزه کردن بقال شنیخ علیهم
 لتینتا اذا الفح و نر سلاوه
 ش ن خ ب دشنخب
 کفر دواز
 دشنخب، با لضم سر کوه بند
 شنبویه مثل شتاب بالکس
 کذلک شناخیم جمع و در دوش
 دهره پشت
 ش ن خ و دشنیخ، با لفتح کبر و
 نوت بقال شنیختای کبر و دهره
 دشنیخ، کبر و عمل دراز سبب و
 بزرگ

دشنیخ، کسیت او مخفف کبر و عمل
 در سبب و فریب
 ش ن خ م دشنخم، بنام
 مجرب کبر و عمل فریب
 ش ن و ف دشن و حشر شندفت
 گفتند سب بند یا کز خسار
 ش ن ف دشنوخ، با لضم سخت
 و رازن پر کوشش و شیر پیشه و اسپ
 نیز دشتاب، طهارت حیانت بنام سخت
 خانه یا تند و زلف یا فتن
 گشته و را و لفتح الذال
 دشنوخ، بالکسر و بالضم، شندخته
 و شنداختی بصورتها مثل
 دشنوخ شندخته، طعم مهانی
 خانه نو مانند آن را ترتیب
 داد
 ش ن و ر دشنو، نام مردی
 بالکسر مرد فیرت ناک پدید زبان
 دشنو، کجوسه دبی است بنا
 سنودی و دبی است بنا حیره
 بهنستی
 دشناد، عیب بدتر و خسار و امر
 مشهور بیدی
 دشنادی، کجاری گریه
 دشنیو، کسیت بدخوسه بسیار
 و بسیار عیب شیبزه بالتا مثل
 و بنوشنیز یعنی است از عرب
 شتر علیه شنیخ عیب کرد و او را
 یا شنوید عیب اعدا و رسوا کرد

ش ن ن دشنین، بالکسر سیاه دانه که
 بندی کلمه بنی است و در آن لطافت است
 شنبوینیز، بالضم و شنبوینیز، بالهمزه
 شنبوینیز، بالکسر و بالهما فارسی
 الاصل است
 دشنوینیز، مقبره است صلیار
 را در نجه او
 ش ن ب دشنوب، با لفتح
 یک سخت
 دشنوب، بالضم موضعی است
 ش ن ز دشنوز، با لفتح نام مردی
 و موضعی است یا آن تصویف شیر است
 شتر الواجیل - درشت گردید
 مرد و نیز شتر مره درشتی
 بر میگز
 ش ن س دشناس، با لفتح
 نام مردی و موضعی است بجای دریا
 فارس
 ش ن ص دشنص، با لفتح
 اسپ و رازیکل خوانا نجیب قرمش
 شنکاهی و بضم شد
 دشنص، کفراب موضعی است
 دن س، شنعن بالشی شنعن و صفا
 در او سخته شد باں همین یا لازم
 گرفت آقا
 ش ن ص دشنص، اسطری
 و سخن شنبوینیز، بالکسر شند بقال کتم
 فی شنعرة و شنبوینیز، بیدانه
 و نیز شنبوینیز پناه جاس
 ش ن ط دشنط، کتب کوشش
 است بجهت نفع یافته
 دشنط، کتاب زن بیکو کوشش
 و تن بیکو رنگ شناط و شناط

<p>در پوسیدن و فاسد کردن و کندن و پاره شدن جامه</p>	<p>يقال راحاً أَمْراً شَنِيعاً أَمْراً شَنِيعَةً -</p>	<p>دَشَنِيطُ ، كَمْظَمُ بَرِيَانِي دَشَنِيطُ ، بَرِيَانُ كَرُونِ</p>
<p>دَشَنِيطُ كَاعُ ، زَشْتُ مَرُونِ ش ن ع ب دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ</p>	<p>دَشَنِيعَةٌ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي أَمْراً مصدرها</p>	<p>ش ن ط ف د قال شَنِيطُ كَمْظَمُ كَمْظَمِيَّةٌ ذَكَرَهَا</p>
<p>تَامُ مَرُونِ دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيعُ ، كَلْفُ زَشْتِ دَشَنِيعَةٌ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>ابن دُرَيْدٍ وَلَمْ يُفَسِّرْهَا - ش ن ط دَشَنِيطُ الْجَبَلِ ،</p>
<p>ش ن ع ف دَشَنِيفَةٌ مَرُونِي دَشَنِيفَاتُ كَفَرُ طَاسُ مَرُونِيهَا</p>	<p>دَشَنِيعُ ، زَشْتٌ وَيَوْمَ أَشْنَعِ رُودِ زَشْتٌ وَأَشْنَعُ بِنِ عَمْرٍو بِنِ</p>	<p>كَلْفُ ذَاتِ سِرْ كَوهِ وَكَرَانِ آن لِحَنَاطِي جَمْعُ -</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>طَرِيفٌ بِدَرْتَسِيَّةٍ أَسْتِ دَعِيَّةٌ هَنْغَاءٌ - بِالْفَتْحِ كَوْنُهَا دَشَنِيبُ</p>	<p>دَشَنِيطُ الْجَبَلِ بِالْبَكْسَرِ مَرُونِ آن وَاهْرَاقَةُ ذَاتِ شَنِيطِ -</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>دُنِ بِمَرُونِ فَرْبِ دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>زَنِ بِمَرُونِ ش ن ط ب دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>مَوْضِعِي أَسْتِ بِيَادِيهِ وَرُودِ مَرُونِ بِكُلِّ صُورَةٍ وَبِرَأْسِ كَمَلِهَا</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>أَبِ بَاشِ ش ن ط ر دَشَنِيطُ ، بِالْفَتْحِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>دَشَنِيبُ وَدَشَنِيبُ دَانِ وَفَحْشُ مَفْتِنِ يَقَالُ شَنِيطُكُمْ شَنِيطُكُمْ إِذَا</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>شَتَمَهُمْ وَانْحَسَّ عَلَيْهِمْ - دَشَنِيبُ ، بِالْبَكْسَرِ مَرُونِ بِيَدِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>ذَبَابٍ ، سَكَّ بَرِيْلُ كَرَانِ سِرْ كَوهِ مَحَافَةُ بَرَاغِدِ + وَبِنُوشِ نَشَنِيطِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>بَعْنِي أَسْتِ كَوَيْكُ انْعُوبِ دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ كَوهِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>وَبِرُخْسِ بِيَدِ ذَبَابِ دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ كَوهِ</p>
<p>دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا دَشَنِيبُ كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ رَاذِلًا</p>	<p>دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ زَشْتِ دَشَنِيبُ ، بِالْفَتْحِ زَشْتِي</p>	<p>اَلْكَرَانِ كَوهِ لِحَنَاطَةُ بَرَاغِدِ ش ن ط دَشَنِيبُ ، كَالْبَكْسَرِ مَرُونِ</p>

وآن غلاف فرط است که در نرم
موسل باشد شوق جمع و نظر
کرامت یا توجیب یا نظر اعتراض
ویرن چیزی را و فعل من نه بقال
شفت الی شقی اذا نظرت الی
کاالمعترض کلثیه

دشمنه کلثیه دشمن دار
دشاینت ایاض گفته در همه
گردانده و بقال اینه لثایف عتبا
یا توجیه یعنی او بر دانه و من کننده
است خود را از

شوق کز بیزه یعنی است چه
شقیف بن یزید محدث
ناقة مشوقه شرماده مهار کرده
دس شقیف و لثایف شقیف - بالتعویذ
دشمن داشت ادرا و ناپسند شمرد
ویافت چه و نیز شقیف بر گردیدن
لب زبیر ابوال

اشقیف الجاریفة گوشواره نهاد
دختر را
دشقیف گوشواره نهادن زن
دشقیف گوشواره نهادن خود را
یقال شقیف الجاریفة شقیفنا
قلثیه هی -

شوق در شقیف بافتح سبکخوف
دشقیف با کسر شاقانی شرماده
و سرعت و تیزی آن
دشقیف با کسر شاقانی شرماده
و تیزی آن و مرد و بو

دشقیف (بالفتح و الفصح نام
شاعری از و س از حد در گذرنده و
منه المثل اعدی من الشقیف
شوق فل شقیف بالفتح در اهرام

بر آوردن در مطالبه
شوق دشقیف بجزکت و بیت جرات
و کار مابین و در تعاب از کلمات مثلاً در
گویند مابین چهل و نوب صد و بیست
برین قیاس است در غیر آن چه
در ازمی سر و کم از دیت و فضل
ز اثر بماند و سن و عدل او الشقیف

الاعلی فی الادیات عشرون جمله
والاشقیف عشرون بیت مخایض و
فی الزکوة الاعلی بنت مخایض فی
خمس عشرین لاشقیف ثانیة فی خمسین لایله
رؤا ب شقیف کلثیه دل مشتاق

و کما بر چه کز
دشقیف کسی ب دراز
دشقیف با کسر سر بند مشک
ز دو ال در شسته و مانند آن چه
زه کما و در از واحد و جمع مذکر
و مونث دوست یکساں است

دشقیف اکامیر جوبی ست که بران
قرصه شمشه را بر دارند دور بهن
خانه ز جور عمل آنرا بر پا کنند و
این وقت باشد که زبورا دلا و دیکگان
خود را شهد خوانند و پسر خوانند

دشقیف کسکین جوان خوشش بین
دشقیف کسکینه زن عشق باز
دشقیف مرغ که بچراواند و بد
دشقیف کسر طلاسوار پیاں
و مرد و است

در جمل مشوقی همه در از بالا
دن صل اشقیف القریبة شقیفنا
بالفتح سر بند مشک با بر مشک بست
طون سر بند را برود دست آن بست
و شقیف راس لحد من سرا سها

در وقت یا پنج بند بست چه
دشقیف اشقیف و کذا اشقیف البعیر
بشفاق بست آن را و شقیف الخلیفة
در خانه زبورا عمل شقیف را بر پا کرد
و و نیز شقیق با را ایستادن شتر را
بخت کشیدن ماسار چنانکه پس
کردن آن به پیش پالان پس پید یا
شتر را یک بردار و بوقتی که برت
نشسته باشی

دس صل اشقیف دوست داشت
بسیک را چنانکه آویخته شد دل
او بران

اشقیف البعیر باز ایستاید
شتر را یک کشیدن ماسار چنانکه
پس کردن شتر به پیش پالان پس پید
یا بلند کرد سر را بوقتی که بر دس
نشسته باشد و اشقیف البعیر باز
ایستاد شتر از کشیدن ماسار وقت

که سوار بران است لازم است و متعدی
و اشقیف القریبة بشفاق بست سر
مشک را و اشقیف عکسیر ستم کرد
برجس و نیز اشقیف دیت جرات
گرفتن و واجب شدن دیت جرات
از لغات احمد او است و سرود و اگر
شتر و پنج بلند آویختن مشک را
دشقیف کسکین کسکینه شرماده پاره و
غیر مقطع مایه با دیت توجیب یافت
دشقیف چو دشقیق بر اهد خانه

بست انگبین کردن و پاره و پاره نمودن
در کسکین چیز سها
شاقیه مشاقیه و شاقیه امانت
علی او سها مال خود و نیز شقاق
گرفتن چیز سها از طلق

بست انگبین کردن و پاره و پاره نمودن
در کسکین چیز سها
شاقیه مشاقیه و شاقیه امانت
علی او سها مال خود و نیز شقاق
گرفتن چیز سها از طلق

<p>د شوار ، بالفتح خوبی و بیات و باس و زبی و آرائش و درج شوار با و نرم و بالمشیت رخت جان و رخت بار و نرگه و ما فرج زن و فرج مرد و نایز مرده و پروسی</p>	<p>حکراً لا تشاؤذ اش خیر المطلق - میشود کبیر دستار سر مشو ، ذ مند مشاوزه مشاویر جمیع و بادشاه متر شؤذات الشمس ، نائل مغروب</p>	<p>بجیکه آریز و شمه د شویب ، بالفتح ذیب و کمر و شایب ، کوهی است بکره یا بجه و شایب ، آمیزش و آلودگی شهاب جمع</p>
<p>د شیار ، با کسر می کونی و بیات و باس و نازکی و فزوی و نام روز شایب و سقراں فری و نازنه بدن جمع شیرست کجید د شوار ، کما د ب یعنی است از سماں</p>	<p>شد آفتاب و شؤذ الشهاب الشمس در گرفت ابر آفتاب را و پوشش مانند سئیم آب کرد اگر د آس شده و نیز نشوند تمام بر سر بستن کسی را يقال شؤذنه فشؤذ و استاذ</p>	<p>د شیار ، با کسر آبی که بیکه آینه خود کوبید ماتت بیکله شیار و - بفتح و صافت و خمیس بیکله الشیار شیکه در آن بکارت زن باکره زائل کرده نشود</p>
<p>د شوی ، کسری میا ہے است دریاے د شوی ، بالضم و انصر ککاش و ککاش کردن مشوره مشد و بی مفعول لا مفعول</p>	<p>د شوی ، کما در - بستن د شؤذ ، کما در - بستن د شوی ، کما در - بستن ش و فرج و شؤذ بالفتح نافه راز بر روی زمین</p>	<p>د شیمان ، بالفتح تسید است ابو محمد شیمان بن فرخ موط است د شوار ، بالضم سیم و فتح و ده فلان فار و ده مشا و ب جمع د شویب ، نرم ران زن و دفع کردن اشتاب اشقیابا - آینه عد د انشباب ، آینه شمش</p>
<p>د شوزان ، بالفتح کل کا زیره و کسے است نزدیک عقین مدینه که آب باران بسیار و او و حورک شودان و نام او در اشنی چه بعد الله بن محمد که از سنگستانه مجاز است</p>	<p>د شوزان ، بالفتح کل کا زیره و کسے شده و زبی و بیات و باس و فریبی و د شوزان شوزان شوزان و نام او در اشنی چه بعد الله بن محمد که از سنگستانه مجاز است</p>	<p>د شویب ، نرم ران زن و دفع کردن اشتاب اشقیابا - آینه عد د انشباب ، آینه شمش ش و ک شویب ، میاے نسبت بویبری نوعی از حمار</p>
<p>د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است</p>	<p>د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است د شوزان ، بالضم درون چیکه بر روی آن در باس شده و بفتح خوبی و کونی و بیات و باس يقال انه لیس فی الیوم والشور ای لیس فی الیوم و الباس فریبی و آرائش و نتر ، چه فریب و شارة نهری و جمال و بیات و باس و منه حدیث عاشوره که نوا یلبسوں فیہ نسه هم طیم و شارتهم سے باسهم الحسن و فریبی و زینت</p>	<p>د شوزان ، بالضم درون چیکه بر روی آن در باس شده و بفتح خوبی و کونی و بیات و باس يقال انه لیس فی الیوم والشور ای لیس فی الیوم و الباس فریبی و آرائش و نتر ، چه فریب و شارة نهری و جمال و بیات و باس و منه حدیث عاشوره که نوا یلبسوں فیہ نسه هم طیم و شارتهم سے باسهم الحسن و فریبی و زینت</p>
<p>د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است</p>	<p>د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است</p>	<p>د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است د شوار ، کما در بی است بخارا د شیز ، کجید مشورت و بنده و اقبال فلان خیر و کجید است صالح لایحه و المشورة شوار جمع و فرس شیر است</p>

ستور ومنراياك و الخطب
 قايما مشوار كثر العشار ويدر
 فان - واخذت الابل مشوارها
 يعني فرود نيك من شده
 و مشوار ادة، باكر باي شه
 شئ مشور كقول پير آهسته
 دن، شار العسل خورا بانغ و
 شيارا و شيارا باكر و متارا
 و متارة بانغ نمين جبد از خانه
 زبور عسل و شار نخل متورا و
 شيارا ريخت دار اسپانرايا
 سوار شده براں در وقت عرض سب
 ياز سه تا بگر و حسن و نجات بكم
 آن بگر را نيد سه - ا گذار
 اامة شاديت اياقتر - فريله
 شاره و كذا شاد افسوس -
 اي سمق و حكن - و شار الشح
 هر يد كرد آنرا
 و متار بانغ خانه زبور كه از
 و سئل گيرند
 و شارة بانغ در بي و غوبه
 تن يقال اخذت الابل مشوارها
 اي نيكوت و حنك و يك كوزمين
 مشاور و مشاور جمع
 و ما ذى مشار بانغ شه سب
 كه ندر رفتن آن اعانت كروه خود
 و مشيرت كثره كشت سهار
 و مشارة با گيس جدين و رياضت
 و دن و عيبه يا سوار شدن بهان
 در وقت سب تا بگرند حسن مدوش
 آن ناوا شارت اردن بگرى حيزه
 و مشوار و مشوار بانغ خاين سوك
 عكيد يكذاي امرا - و بگردي

ش را يقال اشار النادر اشارها
 و كذا اشار بها بالتصريح و بگرفتن
 شهد اعانت كردن كس را يقال
 اشري في عسلا او اعني عالج لي
 و شوب مشور كعلم جامه رنگين
 بجل كازيره
 و شوبير رياضت دادن سوار
 يا سوار شدن براں و بگر را نيد دن
 در وقت عرض سب تا بگرند روش
 و حسن و نجات آن را در دن بكم
 كه سب را كه موجب شه موم باشد
 بعدى يا الباء يعال شود و قشور
 و شدت كردن بسوى نيك و بدمند
 كردن سب را در بزمه نوان عورت
 و مشاور و كاش كردن و ككاش
 و منه حديث اشار ادة من استر
 و الا شيداده من شمة الشيطان
 و اغريار، گيس جدين و فريله
 شون ستور
 و شاور، غر منده شدن
 و شاور و ككاش كردن
 و مشغيب كاشن كه استن را از
 طراى به اندر ككاشش خوا بنده
 و استنك با گيس جدين و مشور
 حمن شتر و بگر نيدن كشن با ده
 تا به اندر بار و در است يانه و
 به شيدان لباس فاخره را و هر يدا
 شدن ككاشش خواستن ار كس
 ش و ناكشون بانغ مشكور كردن كس
 و مشور، كقول بى امام
 دن، شوبير مشور، شيفته شه
 سب و سب و مشور بانغ خاين سوك
 و دنساں عيدين براں و الفعل من نهر

شوش، محركة بگر استن بگر شه
 چشم از تكبير يا از چشم يا چشم را
 تنگ کرده و پلكها را فرو خوا بانيد
 شريتن و الفعل من سب
 و شوشين، مصغر مومنى است
 و شوش، بگر شه چشم يا پلكها را
 فرو خوا بانيد و چشم را تنگ
 كردانيد نكرنده شوش جمع و دعاء
 ماء متقا و مل، آب كم كه از بهوش
 كسى يا دورنگى چاه بگر نيابيد
 و شوش، بگر استن بگر شه چشم
 تكبير يا غضب و رخساره كر كردن
 براں حال
 شوش و شوشاش شهر است جا و دار
 و نهر و قد يمنع شوشى منسوب
 است بدان
 و شوش، بانغم مومنى است
 و يك جزيره اين عمر و حله است
 بگرهاى و قلعه است شرقى و جل
 موصل و از انهاست حب ارباب
 و مهندوانه و ابر العلاء ادريس بن
 محمد بن عثمان عفيف الدين عامرى
 شوشى محدث امام مدرسه نظاميه
 به بغه او و نام شهر سوس
 خوزستان مغرب است تطلب
 سب و ابطال شوش
 شوشى يعنى مختلف اندر
 سخت دلاور
 و شوش بانغم مومنى است نزد يك
 بابل و نزد يك آن موضع است
 قير و اكل عليه اسدم
 و شوش، آب كم كس سب
 يادورنگى چاه و بيه نشود

شکاکة بالشکة رساينه ۱۰۱۰
 نادر و شاکه شوکا و شوکه قوت
 و تیزی نمود و درینا حال جبل
 بحول چهارمی شری گردید و شاکه
 شوکا ظاهر شد قدرت و صحت او
 و شاکه مذکور لیا و قیة پیدا آمد
 پستان دختر و شاکه لیسای
 البعید برآمد و در آن شتر شتر
 شجره مشکوکه کهنه درخت
 بسیار خار بود و ازین مشکوکه زمین
 خارناک و آنکه درخت خار رویاند
 اشاکه خار بر آوردن و زنت
 بقال اشوکت الشجرة اشواکا علی
 الاصل و کذا اشاکت اشاکة اشوک
 و در بخار و خستن کس را در ساینک
 خار را در پنهان بان
 و مشکوکه کهنه قدم است به بین
 در کوه تاج
 شوک لیا الذریع تخویبگا سپید شد
 کشت پیش از آنکه به آگننده
 گردد و درینر تخویبگا خار
 بر آوردن و خارناک شدن وقت
 و خار بر سر دیوار نهادن و در آن
 شتر بر آمدن شتر را بحال شوکه
 لیسای الهیونرای طالت انیابه و پستان
 دختر بر آمدن و سیخ پر خدن چرخه
 و مانند آن و صفت شدن سبک کردک
 و کس بر آمدن بعد از سترون
 شول قتل بافتح آب اندک و باقی
 مانده در بن مشک و جز آن در سبک
 و چالاک در هر کار و سبک از هر
 چینه اشوال جمع
 و شوکه دم یا میش کر دم که در و با

وزن کول و دستاره است از مثال
 تر یقال لهما حمة العقرب
 و نیز شوکه نام اسپ لید فرانس حبیب
 نام نسی کول واه عدوان کانت
 تنفتح لوالیها فتعود نفعها و
 بالاعلیهم نفعها فقول للیونج
 الا حقی أنت شوکه الناصحة
 در چیل شول گفت مرد سبک
 و چالاک در کار و خدمت و حاجت و شت
 و شوکه کفره علم است لروم را
 ناقه شاکل شتر ماده بی شیر دم
 برده است حبت کشتن قتل کرکع
 شیل بالیل و غیل کبیر شین و
 شوال کجبال مشه
 و شاکه ماده شتر که شیر کم کرده باشد
 و هفت ماه بر حمل یا از نجاخ آن
 گذشته باشد شوال بافتح جمع
 بر غیر قیاس اشوال جمع الجسج
 و دپاره از کوسپندان
 و شوکیله کجینه مومنی است
 و شوال کشد او ماه عید فطر شتی
 هر کجکه واقفان الابل شاکت فیه
 شحالات و شوا و بل جسع و و
 و بی ست برود سالم بن شوال
 تابعی است و عبده بنت ابی شوال از
 را بعد در وید روایت می کند
 و شواله بالتشده به علم است
 و در وید را و مرغی است و
 و شواله کن سخن چین
 و شویله که مصفر ایماست که
 در تداوی بکار آید و آنرا شویله
 لقبید نیز گویند و نام مومنی
 ذوالشاول بفتح واد لقب پسر

و عام بن ماکم مهدانی
 و شو شاکا بافتح جمع یا آن لغت
 حبشی است
 و شول کهنه در اسس نمود و هذا
 تفسیر مانی نسخه صحیح من المصون
 و نشر صاحب الصراح و فی شرح
 من القاموس و المشول کهنه شمل
 صغیر بان را المجه و نشر صاحب
 الترجمة عزبال طرد
 و مشوال با کسر سنی که آن را
 بردارند جهت آزمایش طاقت
 دن شاکت لثاقه بند بنها شوکا
 بافتح و شوکا با التحرک برداشت
 شتر ماده دم را و و شاک الدائب
 بلند در و داشت دم لازم است و متعنی
 و شال بالجمع برداشت شک
 سا و و شعالک الثامت بهک شود
 آرام گرفت بعد خشم و مهر و و
 و شالک القوم رکطه و خلک
 شد جاسه ایشان یا پرانده و مختلف
 شد سخن ایشان یا رفت عزت و طلبه
 ایشان و و نیز شول بر آمدن به
 نرا و و برداشتن سورا
 و شاکه دم برداشتن ناقه و
 برداشتن شک را
 شول اللبن شویله کم شد شیر
 و کذا اشول الماء و شوکت
 الناقه خشک شد شیر آن و شاکه
 گردید و شوکه الابل - روسیه
 غده عک آن بهشت و شولک
 المزا که کم گردید آب توشه مان
 و شول فی المزا که انکاب
 باقی گذاشت در توشه دان و

<p>موسسیند تاگ دن، شاة و جهنه شوفا و شوفا الفتح زشت شد روسی او این معنی از سمع نیز آمده بود شاة فلاکنا ترسانید او را و شاهد بالعیان چشم بر رسانید او را و حسد بود و شاکت نفسیه الی کذا آرمند شد دل او بسوی آن و نگریت دشوگاه، کعلم زشت روسی زشت مردانیدن روسی چشم بر رسانیدن کسی، ابقال لا لا شوة علی اے لا یحیی بعین دشو شاة شکا برو شاة دشو له، ناشناس خود بر این دشو و دشو، بالفتح موضعیت و می شی از اتباع است و جای پنه دشو یعنی اندک هیچ کاره آورده دشو یکمده گوسپنداں دشو، بالفتح و القصر کار دشو و از هر چیزی دستور و اطراف و دستها و پانها و هر مردم دهر عضو کند جائے نقل دشو بقال زمانه فاشوہ اذا لم یصب لمقتل - یقال لشوہ دشو و گوسپنداں و دست سر خواته یکے دشو، بانکسر بابه از بریاں دشو، زن دستا هست کوچک و کله زو عشی و هر خاص بالذکر دشو، ضلوعه گوسپنداں و قدم دشو، فلان شک دشو، بانکسر و ضم بیان دشو، باضم باره گوشت جت</p>	<p>الی العیر فادلجا و ذت فبالثاء تقول اجدی عشر شاة و اکثر فیل هذه شاة کثیرة بالمد دشو، الضم و مدی دشو، حرکت درازی کردن کوتاهی آن از لغات اضداد است رجل شاة البصر مرد تیز بیانی رجل شاة لبصر مشد دشو، انیت صحابیت و دشو، و شاه کرمانی صوفی دشو، است منع و بیرون دشو، بن شاه محبت دشو، مرد زشت روسی و مرد دشو، رساننده دشو، زن زشت ترش روسی دشو، از لغات اضداد است دشو، نامبارک و اسب دشو، دهن کشاده دشو، صفت نیکو است دشو، دهن از هند دشو، و نام در اسب دشو، صاحب دشو، رجل شاهی مشد اول دشو، است و دوم مسوب بشاه دشو، نوحی از جانوران دشو، و شوهمین جمع دشو، لکن کلمت به العربی دشو، بن شامین محدث است دشو، سکون وزن دشو، شاه و انسی به حرام دشو، انقص به کار من و دشو</p>	<p>شول العربی که شد آب و رو و زین نقیونل فر دشته دست شدن زده وقت اراده هاست دشو و کثیر و سخن شک و مانند دشو، بسوی یک دیگر مسد دشو، در جنگ دشو، تعرض نمودن و دشنام دشو، سخن شتر و نهال را دشو، و جز آن بسوی دشو، کردن در جنگ دشو، بلند و بدشته شدن دشو، و جز آن دشو، کجور گندم دشو، و گذشت دشو، بالفتح زن کحل دشو، لغت مصری است دشو، جامه دریا دشو، متصرف نمودن دشو، یقال هو یثوبن الی ای بفتح شوینها - دشو، سبکی عقل در اسب دشو، گوسپند و گوسپی لکن دشو، و من الضان و دشو، و البقر النعام و دشو، و بعضی زن شاة جمه جمع اصله دشو، و شوا و اشاده و دشو، شوی شوی حرکت و حبسه دشو، و شیه کسید شده و دشو، لان تصغیرا دشو، بالها هفت دشو، اصل شاة دشو، العجف ادنی دشو، ثلث غما و بالمد</p>
--	--	--

برایان عامست بقال ماقرن
 انشاء الاثواب وانك از هر چیز
 او گزیند و کار آسود و با شلیت
 بقیه از قوم یا از شعراں پاک شده و
 روزه و بیچاره از شعراں و گرسندان
 و شواہب الخبز کرده نان
 رشوی کفن برای و بقال سے
 الاتباع عوی شوی و کذا لعیبی -
 ماخوذ من الثوی وهو الرذال
 و شویة کلینت بقیه قوم پاک شده
 شواہب جمع
 رشکیان، بالفح خون و سیارشان
 قاطع قوی و قاطع نمون انجمی اعضا
 و مرد دو زمین و دور نگاه
 دشونشاہ، بالفح شتر ماده سبک
 و شتاب
 دشوی کمدی آن که اور اسگ
 خطا کرده باشد
 دشوی اللحم شتیاً - بریاں کرد
 گوشت را و دشوی الماء گرم کر آب را
 دشواہم، داد ایشان را گوشت
 با بریاں سازند و نیز بریاں
 خورا نید انمار او و اعوی القمع
 وقت ماییدن رسید گندم و صالح
 بریاں کردن گردید و و ما اھیاء و
 مالشواہ از انبل است و کذا ما اغباء
 و ما اغباء با یا یعنی چه عاجز است
 این و نیز اشواہ بلومی سپین
 چیز سے بقال و ماہ فاطو لاذ اضا
 شواہ و باقی گذارستن بقال بقیہ
 فلالہ ناشوی من عشاہ ای اقی
 من ذیقینہ دستور ریزہ گرفتن و زرد
 شدن شاخ خرابین

شواہم تشویہ داد ایشان را
 گوشت تا بریاں کنند و دشواہ
 بر شوی رسید امد او و نیز تشویہ
 برای خود ماییدن کسی را
 دشواہ بریاں شدن و برای ماضن
 دشواہ، بریاں شدن
 دشہب، بالفح گوگرد بالا
 آن برف باریدہ باشد
 دشہب، با غم سیدی بر سہاری
 غالب آمد و موضعیت
 دشہب، جوہر سبکی است
 غالب آمد و غالب آن شبہ
 بالفح شد زہار الفسارین زرد و سفید
 دشہب، کتب ستار با سے روشن
 و دشہب از ہر ماہ و اند آن شتاب
 با کسر است
 دشاکھب، کصاحب اسپ سپید سوک
 دشہب، خیریش و ک سخت و نام
 دشوی و ماہ بزرگ سپیدی زرد و
 و دشواہ شہب اسپ سبز رنگ و
 و دشواہ شہب و زہا با و سرو و
 فصل دشہب بچاں زود دہ و
 جیش دشہب شک قوی
 بسیار سلاح
 دشہبات آن دو سال سے باران
 کہ میان آن ہر دو سال یا باران و ہنہ با
 دشہب، بر سپید سیاری آنم
 و کثیبتہ شہب، لشکر گراں بسیار
 سلاح و غرہ شہب، اسپ کہ در
 پیشانی آن سوکے مخالف سپید سے
 باشد - و سنہ شہب، سال قطہ
 کہ سبزی و باران نہ آستہ باشد و
 و کثیبتہ شہب، با و سرو و

نیز غم شہب نام اسپ قال بقی
 دشہب، بالفح شیر شک کہ در
 لخت آن آب باشد
 دشہب، کسر و دش و دش و دش و ہر
 از آتش و دش و دش ہر چیز سپید بال
 ہر آمدہ و دشہب ناقب شعلہ
 او در دختہ و نیز شہب بر در سا
 دشہب، ہر دو منہ فلان شہب الحروب
 ای ماضن ہنہا شہب کتب جمع و
 شہبان، بالفح و کسر شہب کاکھب
 شد و دشہب ہر شہب ہی ست از زمین
 و آن شہب بن عاقل بن ارفع
 بن خولان است و شہب بن عامر
 صحابی و این نام اورا در جاہلیت
 ہر دو آن حضرت صلے اللہ علیہ وسلم
 ہشام تغیر فرمود و دشہب بن سلم
 بن شہاب نہری از بہ حدیث است
 دشہب، بالفح شیرے کہ در آن
 دشہب و سے آب باشد
 دشوہب، بالفح خار پشت
 یا خار پشت ز
 دشہبان، حرکت فرے از میہ
 دشاکھب، لقب بنو منذر است
 ہاں جبت کہ مجال داشتند
 دشہب، شہب الحد و الحد سخت
 اور گرمی و سردی و ہر دو ہنہ گونہ
 دشہب، شہب السنتہ القوم
 لاف و بے علف گردانید سال سرخی
 ایشان را و پاک ساخت
 دشہب الفحل، سبج سبز شک
 آوردن و دشہب السنتہ القوم
 لاف گردانید سال سرخی قوم را
 کذا فی نسو من القاموس -

<p>آمدن مردمان و جاسه انبات و سوسه بسر و گواهی اهل مشهده بفتح با و ضم آن مشهده و موطنی است و لقب اسیاجه از خراسان مدفن هم نام (مشهده) روز جمعه یا روز قیامت یا روز عوف (مشهده) نماز یا نماز مغرب یا نماز نجر بدان جهت که ملائک حاضر می غوندد و مرد مصیله را می فرسند شبه ملائک روز حاضر میشوند آن را دس لحد، فیه مد علی کذا شهاده و قد لیکن مؤد آگاه است یافت براه + و شهید که کلمه شهید حاضر شد او را و شهید الله یکدا شهاده گواهی داد بر کس او داد شهادت نمود + و قولهم اشهد یکدا یعنی قسم بخورم و شهید الله ان الله لا اله الا هو - ای عظیم الله او قال الله او کتب الله و اشهد ان لا اله الا الله - یعنی بدانم و بیان می نمایم + و نیز شهادهت غیر درست و گاهی قاطع و گشنگ در راه ضلالتی دافراة مشهده حسن بلا + زن که غوی او حاضر باشد نزد او دعوت مغیبه بانا و کس کم گشته شده بے قصاص و دیت (الشمهاده) حاضر گردانیدن و ندی آوردن مرد و بالغ شدن دختر و حیض آوردن آن و گشته شدن در ساده خدا یقال لشمهده لوجهل محمود ای قتل فی سبیل الله - و گواه گردانیدن یقال اشهد ان لا اله الا الله</p>	<p>دشکله حاضر و عظیم شهود و شهید جمع هو و اهل شهادت کننده و گواه شهده بفتح جمع کصاحب و مصعب شهود جمع الجمع اشمهاد مشهده و نامی از نامهای نبی صلی الله علیه وسلم در زبان و فرشته مدد جمع و ثریا و همک باقی بیرون بر جود است و آب سبکه که با بچه بیرون آید از رحم کار سریع و شتاب + و شهود الناقه انار و لادت آن است از خون جود آن و صلاة الشاهده نماز مغرب است دشاهده زمین دشهمید، و یکس حاضر و گواه و آمین در شهادت و آن که از علم او چیزه فوت نشود و گشته در راه خدایه بد آنجهت که ملائک رحمت او را حاضر شوند یا آن که امت تعالی و فرشته گانش شاهدند بر او بهشت یا آن که در از جمله آن کسان است که شاهی از آنها طلب کرده خواهد شد در روز قیامت بر امتها که گزشته یا آن که اقتاده است بر شایده یعنی زمین یا آنکه زنده و حاضر است نزد پروردگار خود یا آنکه مشاهد میکنند حکومت ملک خدای را شهده اسکا و جمع زاهد عمر بن سعید بن شهید کوزیر امیر قلم است و در شمه امیر حمص + و احمد بن عبد الملک بن شهید ادیب است دشهمید با صنیع جاسه کار</p>	<p>شبهه کفر تشهیباً سوخت او را از خزان گرمی و بر گردانید کوزه او اشتهاب، پیر شدن یقال اشتب الراس از اشتاب دشتهاب، سپید شدن اسپ دشتهاب، سبز رنگ شدن اسپ نود جاسه جاسه سبز مانده خشک شدن نشت یقال اشتبات الزرع اذا حاج و بقی فی جلاله شیء اخضر ش ۵ ب در رجل فبیر الفتح مرد پیر لا یوضع به الرجال و مطرو بزرگ سر و عصام بن شهید در بان نماں بن مندر است اهراة شهیدة زن کلان سال باندک قوت یا کسند پیر فانی شیم بود و شهید شد مشهبر الراس مبنی مفعول چین و کلان سر شهوره بوالعیر شهیدة مائل نسبیدی شد ریش پشت شتر و شهر لکدا، آناه که ریتن گردید ش ۵ ب و قن شهیدة بفتح و تقدیم الموحدة علی المشاة التمهیه قهری است و این قطعه آنرا شهیدتق بدوشین روزن نغفل خوانده ش ۵ ب ج شهیدة هر شکر و غوط و شته شدن آن شبهه کفر - مدیم شکر ش ۵ ب ج شهیدة نرسه از مرغ مروار خوا و احدند او ش ۵ ب و شهید، بفتح و الضم بموم شهیدة اخضر است از آن شهاده جمع + و بی است مبنی مطلق</p>
---	--	---

طیبر ای صابر شاهد اعلیٰ - شهید
 للرجل تشییعاً -
 در مشاهده دیدن و معاينه کردن
 تفهید - آفتها که لاله الا الله
 گفتن در نماز و شستن تا بخوابد
 فی الحدیث بغلنا التمهید کما
 یعلمنا السورۃ ای لعمریک
 در استیضاح، اگر ای خاکستن و
 در راه خدای کشته شدن یقال
 استشهد الرجل مجهولاً -
 ش ه روح شهید الفیض و شاهد الفیض
 بالف و انزوت است تب ربع در برص
 و جوق را سود و کرم کردن را
 اهل و صنادید بر شکم بکشند و فرج و
 منشی و مویس بالعرض و بعد از تحمیل
 اجزای حاره و بقای اجزای باره
 مخزوم و مضعف حواس و جگر مسده
 و مورث فساد رنگ رخسار و قطور
 عصاره آن کشنده کرم گوش
 ش ه در شهید کجف مردگان
 صاحب رخاه دولتند
 در شهیدان، جنسیدن دختر و کودک
 بامی سه سال تا شش یقال شهید
 الجاریة و العلام و هو ان یحترق
 سابقین ثلث سنین لیست و
 هی شهیدة و هو شهید
 ز ش ه در کت، با کسر پید زبان
 سخن چینی پید کار میاں مردم فساد
 انگیزد و کوتاه بالا درشت
 ش ه در شمشیر و شمشیر است
 دنا و معنی سیر سخت
 ش ه در شمشیر، بالفیض و اکا و تراشه و نهن
 مائدی و ماه نو و ماه باقی که کفار را

مرد و قریب بکمال رسد و یکماه
 لا نزلت کتیر بالقرآن شهید و شمشیر جمع و
 و نیز شهر بن حوشب محدث است متروک
 دیوم شهید و بالفیض از بزرگ ترین
 روزی که بنی کنانه است
 و شهید، کابیر معروف جلای و مذکور
 و بزرگ نام آور
 امان شهید - فرماوه پهن تن
 فراخ و افواکه شهید
 شهیدان بن عفرین پدر قسید
 است از خشم
 در شهید، با کسر نوح از اسپ
 و اشکاه و بعد سپیدی زنگس
 د شمشیر، بمعنی شمشیر است و
 نام اسپ ثعلب بن شهاب جدی
 دن، شهید شمشیر بالفیض و شهید
 بالفیض اشکارا کرد آن را و شهید
 بر کشید شمشیر خود را از پیام و
 نیز شهید بالفیض اشکارا شدن چیز
 بزشتی در سوسه یا عام است
 و اشکارا معروف کردن و یک ماه
 بحالی بودن و یقال اشهر و ای الفیض
 علیهم شهید مدسیدن زن حامل
 ماه ولادت و در آمدن در ماه
 و مشهور بمعنی اسپ مسلسل
 بن رجب و ذوالشهره لقب بود
 سماک بن اوس صحابی است کانت
 که مضمی بود اذ اخرج بها یحیی
 بین العقیقین لم یبق و کم یذبحه
 طه کابیرین
 شمشیر، اشکارا کردن و شمشیر
 بر کشیدن از پیام و برداشتن آن

بر مردم یا عام است
 شاهره شاهره و شهیداً با کسر
 با بیان کرد او را
 داشتیم، اشکارا کردن و اشکارا شدن
 یقال اشترقاً شهید
 ش ه رب و شهید بالفیض مردگان
 سال و الموث بالمار و حوضه خا مین
 شهید یک
 شهیدان، ای است بزوجه خالص
 ش ه روح در شاهره، معرب شاهره
 مرکب تقوی دور حرارت معتدل دور
 دوم خشک تقوی برک و دانه آن خوبا
 و جرب و کله و پتاسه کسه را نافع
 و آب تازه و با تر هندی منقی
 معده و اسعا
 ش ه در شهید و در مدینه نور
 بن صهاک است
 ش ه در شهید، مذکور است در بین
 ش ه س ب م در شاهره (و کجا
 با فانیزیریا سبز مال بزرگی محلل جمع
 اودام و منوم و منغ سده و مانغ
 و رایحه او مانع و باور نافع و در
 سر محرورین
 ش ه ق در شایق، بلند از کوه و بنا و جز
 آن درگ بالا برآمد و درگ بر چنده
 بسوی بالا و قولم فلان ذو
 شایق - یعنی او سخت خشم است
 هذا ملحق الفیض حیث یفلان
 ذو شایق اذا کان یشتد غضبه
 و فی القاموس وهو ذو شایق له
 لا یشتد غضبه -
 شمشیر الحمار - با کسر
 شمایق الحمار مثله و قبل شمشیر